

Til lovforslag nr. L 149. Tillægsbetænkning afgivet af Skatteudvalget den 17. marts 1999

Tillægsbetænkning

over

Forslag til lov om ændring af ligningsloven

(Skattefrihed for arbejdsgiverbetalte ydelser til alkoholafvænnning m.v.)

Udvalget har, efter at lovforslaget ved 2. behandling blev henvist til fornyet udvalgsbehandling, behandlet dette i nogle møder og har herunder stillet spørgsmål til skatteministeren, som denne har besvaret skriftligt.

Endvidere har udvalget modtaget en skriftlig henvendelse fra Maja Nissen, Rønde.

Herefter indstiller et *flertal* (udvalget med undtagelse af Enhedslistens medlem) lovforslaget til *vedtagelse* i den affattelse, hvori det foreligger efter 2. behandling.

Et *mindretal* (Enhedslistens medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse*.

Et mindretal inden for flertallet (Venstres, Det Konservative Folkepartis og Dansk Folkepartis medlemmer af udvalget) noterer sig, at skatteministeren under udvalgsbehandlingen af lovforslaget har understreget, at det efter ministerens opfattelse er en afgørende forudsætning for skattefriheden for ydelser til alkoholafvænnning, at alle medarbejdere i en virksomhed skal have mulighed for at modtage tilbud fra arbejdsgiveren om betalt behandling til alkoholafvænnning. Skatteministeren har således bl.a. afvist, at betingelsen for skattefrihed i lovforslaget vil være opfyldt, hvis ydelserne til alkoholafvænnning på lige fod med andre personalegoder indgår i en generel personalepolitik, og hvis der i denne generelle personalepolitik, som gælder for alle virksomhedens medarbejdere, er formuleret regler om, at personalegoderne er betinget af f.eks. et vist minimum af anciennitet og/eller ugentlige arbejdstimer.

Mindretallet bemærker, at det kunne have været hensigtsmæssigt, hvis loven havde indeholdt regler om et beskedent krav til medarbejdernes anciennitet eller arbejdstid, eller at der havde været mulighed for at formulere et sådant beskedent krav i virksomhedens generelle personalepolitik, således at arbejdsgiveren ikke var forpligtet til at lade tilbudet om betalt alkoholafvænnning gælde for ansatte med f.eks. meget løs tilknytning til virksomheden eller meget få ugentlige arbejdstimer. Med det indhold, loven har, jf. bl.a. skatteministerens bemærkninger ovenfor, kan der være en risiko for, at virksomheder vælger ikke at anvende mulighederne for at tilbyde alkoholafvænnning til medarbejdere. Dermed risikeres det, at det bagvedliggende sigte - om at virksomhederne i højere grad skal tage et socialt ansvar for virksomhedens medarbejdere - ikke bliver fuldt ud opfyldt.

Mindretallet opfordrer skatteministeren til om et år at orientere udvalget om lovens anvendelse, herunder om omfanget af de arbejdsgiverbetalte ydelser til alkoholafvænnning.

Et andet mindretal inden for flertallet (Fremskridtspartiets medlem af udvalget) bemærker, at Fremskridtspartiet er af den opfattelse, at arbejdsgivere skal have mulighed for skattefrit at betale for medarbejders behandling uanset lidelsen. Derfor har Fremskridtspartiet i denne samling fremsat beslutningsforslag om afskaffelse af beskatning for arbejdsgiverbetalte behandlinger af medarbejdere (B 29), hvis bemærkninger der henvises til i denne anledning.

Fremskridtspartiet er desuden af den opfattelse, at nærværende forslag nok er en politisk afta-